

Sygn. akt IV P-upr 31/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Matkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r.

sprawy P. B., M. B., M. H., D. S.

przeciwko Stowarzyszeniu (...) w O.

o wynagrodzenie za pracę

I. Zasądza od pozwanego Stowarzyszenia (...) w O. na rzecz powodów:

1. P. B. kwotę 3457,12 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem zł 12/100), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2200,00 zł od dnia 11.03.2018r. do dnia zapłaty;

- 1257,12 zł od dnia 18.03.2018r. do dnia zapłaty;

2. D. S. kwotę 3900,00 zł (trzy tysiące dziewięćset zł), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2200,00 zł od dnia 11.03.2018r. do dnia zapłaty;

- 1800,00 zł od dnia 27.03.2018r. do dnia zapłaty;

3. M. H. kwotę 3300,00 zł (trzy tysiące trzysta zł), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2100,00 zł od dnia 11.03.2018r. do dnia zapłaty;

- 1200,00 zł od dnia 17.03.2018r. do dnia zapłaty;

4. M. B. kwotę 3457,12 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem zł 12/100), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2200,00 zł od dnia 11.03.2018r. do dnia zapłaty;

- 1257,12 zł od dnia 18.03.2018r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powodów: P. B., M. B., M. H., D. S. kwoty po 675,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi od których strony powodowe są zwolnione z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w pkt I ppkt 1, 2, 4 do kwoty 2200,00 zł, a wyrokowi w pkt I ppkt 3 do kwoty 2100,00 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka P. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 3457,12 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.200,00 zł od dnia 11 marca 2018r. i od kwoty 1257,12 zł od dnia 18 marca 2018r. do dnia zapłaty. Powódka D. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.900,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.100,00 zł od dnia 11 marca 2018r. i od kwoty 1.800,00 zł od dnia 27 marca 2018r. do dnia zapłaty. Powódka M. H. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.300,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.100,00 zł od dnia 11 marca 2018r. i od kwoty 1.200,00 zł od dnia 17 marca 2018r. do dnia zapłaty. Powódka M. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.457,12 zł, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.200,00 zł od dnia 11 marca 2018 r i od kwoty 1.257,12 zł od dnia od dnia 18 marca 2018r. do dnia zapłaty. Powódki wniosły również o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu.

Powódki podały, że pozwany od miesiąca lutego 2018r. zalega z wypłatą wynagrodzeń.

Pozwany – Stowarzyszenie (...) w O. w odpowiedzi na pozwy wniosło o ich oddalenie i zarzuciło, że niewypłacenie wynagrodzeń pracownikom nastąpiło z przyczyn niezależnych od pozwanego, albowiem działalność pozwanego opiera się na zasadzie zadań publicznych zleconych przez samorządy, które to zadania były opłacane w całości przez (...) - (...) Urząd Wojewódzki w O..

W wyniku braku przekazania dotacji pozwane Stowarzyszenie nie posiada środków na wypłatę wynagrodzeń pracownikom.

Na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2018r. Prezes Stowarzyszenia nie kwestionował należności powódek proponując zawarcie ugody w której Stowarzyszenie wypłaciłoby dochodzone należności przez pracowników w terminie do końca 2018r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódka P. B. była zatrudniona u pozwanego na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1.10.2017r. do 16.03.2018r. jako instruktor terapii w pracowni higieny i urody z wynagrodzeniem 2.200,00 zł (d. umowy o pracę, świadectwo pracy k.7-10).

Powódka D. S. była zatrudniona u pozwanego na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 3.04.2017r. do 26.03.2017r. jako instruktor terapii w pracowni hortiterapii w Środowiskowym (...) Samopomocy w R. z wynagrodzeniem 2.100,00 zł (d. umowa o pracę, świadectwo pracy k.7-10 akt IV P-upr 33/18).

Powódka M. H. była zatrudniona u pozwanego na podstawie umowy o pracę w okresie od 15.02.2016r. do 16.03.2018r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako instruktor terapii w pracowni rekreacji i ruchu w (...) w R. z wynagrodzeniem 2.100,00 zł (d. umowa o pracę, świadectwo pracy k.8-11 akt IV P-upr 36/18).

Powódka M. B. była zatrudniona u pozwanego na podstawie umowy o pracę w okresie od 3.04.2017r. do 16.03.2018r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako instruktor pracowni higieny i urody z wynagrodzeniem 2.100,00 zł (d. umowa o pracę k.7-11 akt IV P-upr 37/18).

Powódki od miesiąca lutego 2018r. mimo świadczenia pracy nie otrzymały wynagrodzenia za pracę (bezsporne).

Stan faktyczny jest bezsporny i nie był przez strony kwestionowany.

W ocenie Sądu roszczenia powódek zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie należy podnieść, że strony łączyły umowy o pracę. Art. 22 § 1 kp zawiera definicję stosunku pracy jako podstawowego pojęcia w kodeksie pracy.

Stosunek ten jest stosunkiem zobowiązaniowym prawa pracy zachodzącym między dwiema stronami, z których każda jest wobec drugiej uprawniona i zarazem zobowiązana do określonego świadczenia (pracownik – do wykonywania pracy, pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Jest to stosunek prawny o charakterze zobowiązującym dwustronnie.

Na pracodawcy ciąży obowiązek terminowego i prawidłowego wypłacania pracownikowi wynagrodzenia, gdyż wynagrodzenie za pracę stanowi konieczny składnik stosunku pracy (art. 94 pkt. 5 kp).

Pracownicy zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp odpowiadają za sumienność i staranność przy wykonywaniu pracy, a ryzyko ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej obciąża pracodawcę. Umowa o pracę jest tzw. umową starannego działania, a nie umową rezultatu. Pracodawca bowiem jako podmiot silniejszy od pracownika w ramach stosunku pracy obciążony jest dodatkowymi obowiązkami, jak: dodatkowym ryzykiem w związku z prowadzoną działalnością. Niewypłacalność pracodawcy, powstała nawet z przyczyn niezawinionych przez niego nie ma znaczenia dla oceny zasadności roszczeń powodów, albowiem w przeciwnym wypadku nastąpiłoby przerzucenie na pracowników ryzyka ekonomicznego prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwanego, które obciąża wyłącznie pracodawcę.

W niniejszej sprawie poza sporem jest, że powodowie w spornych okresach świadczyli pracę i nie otrzymali za świadczoną pracę wynagrodzenia, a tym samym pozwany nie wykonał zobowiązania wynikającego z art. 86 kp (obowiązek wypłacania wynagrodzenia za pracę w miejscu, terminie i czasie określonych w przepisach o wynagrodzeniu, który to obowiązek jest najważniejszym obowiązkiem pracodawcy wobec pracownika wynikający z art. 22 § 1 kp).

Niewypłacanie w terminie wynagrodzenia za pracę pracownikowi może stanowić podstawę do rozwiązania umowy o pracę przez pracownika w trybie art. 55 § 1¹ kp, choćby pracodawca z przyczyn niezależnych od niego nie uzyskał środków finansowych na wypłatę wynagrodzenia. (por. wyk. SN z 4.04.2000r., I PKN 516/99, (...) i US 2001, nr 16, poz. 516).

Dlatego też mając powyższe okoliczności na względzie, jak również fakt, iż wysokość i zasadność zgłaszanych roszczeń przez powódki, nie była kwestionowana przez pozwanego, a jedynie podnoszony przez stronę pozwaną był zarzut, że działalność pozwanego opiera się na środkach otrzymanych z zewnątrz, Sąd na podstawie art. 86 kp orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477²§ 1 kp.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przy zastosowaniu art.102 kpc.